

jeg gjøre opmærksom paa, at der er to Ting, der maa stjelnes imellem. Den første er Afgjørelsen af, hvem der overhovedet skal have Lov til at have Pleiebørn, og det er dertil, jeg mener, at Politibetjentenes Underfølgelse er omtrent nødvendig her i Kjøbenhavn, fordi der i denne store By — og maaske ogsaa i andre af Landets store Byer — ikke er noget andet Middel f. Ex. for Borgerrepræsentationen eller Andre til at faae de fornødne Oplysninger om Personerne. Dertil tror jeg altsaa, at Politiets Mellemkomst er nødvendig. Hvad derimod selve Tilfynet med Pleiebørn angaar, da tror jeg, at det allerede nu for en Del udøves af Private, Mænd og Kvinder, der paatage sig dette Hverv, og det er naturligvis heller ikke Meningen, at det skulde være anderledes i Fremtiden, tværtimod — jeg tror, det vil være meget ønskeligt, om der paa dette Punkt bliver ydet den fornødne Medhjælp af Private, som interessere sig for Sagen. Hvad § 5 angaar, da staar den jo i en vis Forbindelse med den Rolle Politiet skal spille efter § 2, saa hvis man vil udelade Politiet af § 2, vil det ogsaa faae Indflydelse paa Redaktionen af § 5. Det er muligt, at den ærede sidste Taler har Ret, men jeg har dog ikke tænkt mig, at det skulde være Meningen, at man skulde være ubelæstet fra først at prøve, om ikke Kommunerne skulde kunne tale de Paagjældende til Rette, og om ikke den fra Kommunerne udgaende Advarsel skulde kunne frugte. Det er i alle Tilfælde næppe noget Punkt, der til hvidende og sidst vil lægge nogen videre Vanskelighed i Veien. Hvad endelig § 8 angaar, vil jeg blot bemærke dette, at Kjøbenhavns Kommune udsætter ikke og behøver heller ikke at udsætte Børn i alle Landets Kommuner, det er en Selvfølge, den udsætter kun Børn paa sine Steder, i visse Kommuner, og den har vistnok ogsaa særlig Blikket henvendt paa, om den paa disse Steder har Folk, der kunne paatage sig Tilfynet. Der staar jo ingen Steder skrevet, at Kjøbenhavn skal udsætte et eller flere Børn i enhver af Landets Kommuner, og det er jo ogsaa meget usikkert, om der overalt findes et paalideligt Tilfyn eller kan staffles et saadant; Kjøbenhavn udsætter kun Børn i et passende Mindretal af samtlige Landets Kommuner og kan altsaa der tage dette Hensyn. Dette er et Punkt, som jeg tror vil volde stor Vanskelighed, og jeg frygter for, at man endog-saa skal gaa saa vidt, at man stiller i Ud-sigt, at hvis noget Saadant settes igjennem, vil man derved tvinge Kjøbenhavn til ikke at udsætte Børn ude paa Landet, men beholde

dem alle herinde, hvilket vilde være et meget uheldigt Forhold.

Dahl: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre, idet jeg i alt Væsentligt kan henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Sveudborg Amts 7de Valokreds (Brockenhus-Schack). De fra Kjøbenhavns Magistrat fremsatte Betæneligheder ved den Skikkelse, Lovforslaget havde faaet i Fjor her i Thinget, have udøvet en ikke ringe Indflydelse paa den Skæbne, Lovforslaget har faaet i det andet Thing, og de i Magistratens Skrivelse givne Oplysninger maa da vistnok ogsaa stønnes at fortiene særlig Opmærksomhed. Men jeg kan ikke unblade at gjentage en Bemærkning, der ogsaa er fremkommet i det andet Thing ved Omtalen af denne Skrivelse. Det har nemlig undret mig, at det i Magistratens Skrivelse kan siges: „Hvor stort Antallet af de privat bragte Pleiebørn er i Kjøbenhavn, vil det vistnok være aldeles umuligt endogsaa blot tilnærmelsesvis at angive; man kan gætte paa 1000, men man kan ligesaa godt gætte paa 2 og 3000.“ Jeg har ikke i Lands-thingstidenden kunnet finde nogen Oplysning om, hvorfra denne numeriske Ubestemthed skriver sig, og hvorledes den lader sig forene med et egentlig virksomt Tilfyn med de paagjældende Pleiebørn. Jeg skal blot tillade mig en Henstilling til den høitærede Justitsminister, om han maatte kunne give nogen nærmere Oplysning i saa Henseende, idet jeg iøvrigt udtaler mit bedste Ønske om en hurtig og lykkelig Gjennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Justitsministeren (Mellermann): Ja, jeg ser mig ikke i Stand til at sige, hvorfor Magistraten har skrevet som anført, men jeg antager, at det ligger i, at det er først i den allerfjæreste Tid at disse Pleieforhold ere blevne inddragne under Tilfynet — det er jo en ny Bestemmelse i Kjøbenhavns Sundhedsvedtægt — og saa er endda kun en Del af disse Pleieforhold inddragne under Tilfyn, nemlig kun, hvor det er inod Betaling, at de paagjældende Børn ere udsatte i Pleie. Naturligvis kan Magistraten let oplyse, hvor mange Pleiebørn, Kjøbenhavns Fattigvæsen har udsat i Kjøbenhavn, saa vel som andre Steder, men det er ikke de eneste Pleiebørn, som ere udsatte. Der er udsat Børn for Betaling, som man vistnok ikke endnu saaledes har inddraget under Kontrol, at man med Sikkerhed kan sige Noget om dem, og de, der udsættes mod